

[Knud Jespersen.]

at i formandsinitiativet var der ikke nogen, der ikke var valgt; i LOs forretningsudvalg sidder bl. a. hr. Kjeld Olesen, som ikke er valgt af én eneste fagforening; ikke ét eneste fagforeningsmedlem har været rådspurgt om, hvorvidt man kunne deltage. Det skulle lige være hr. Risgaard Knudsen, som er det andet medlem af LOs forretningsudvalg, det er da tænkeligt, og det får så være, men ikke desto mindre er det mangel på respekt for dette demokrati.

Jeg står her med Land og Folk i hånden, hvori man har en henvendelse fra Århus' fællesorganisation til statsministeren. I denne fordømmer man totalt og ubetinget, hvad det er, regeringen er i færd med at gøre. Man vender sig også imod formandsinitiativet; i modsætning til hr. Kjeld Olesen agter jeg nemlig at citere fuldstændigt. Jeg synes, vi skal diskutere ganske ærligt. Man vender sig imod denne linje. Ja men den er ikke bare kommunisternes. Kommunisterne er med, men kommunisterne har deres egen faglige politik, og denne faglige politik har man ofte stiftet bekendtskab med. Men hvad er det nu, man prøver at forklare? At LO skal man have respekt for, fordi den har en demokratisk valgt ledelse. Nu har jeg altså nævnt et par skønhedspletter. Jeg sætter også spørgsmålstegn ved, hvor demokratisk man ellers sammensætter tingene, men når man vender sig imod, må man da også argumentere. Lige så lidt som der var argumenter i holdningen vendt imod os, og hvad vi sagde under første behandling, lige så lidt er der det i afvisningen af hr. Thomas Niensens klare afstandtagen fra socialdemokratiets nye politik.

Under augustforliget sagde man: vi er nødsaget til at gøre et og andet for at skabe politisk stabilitet. Det er meget interessant, at hr. Kjeld Olesen og hr. Ninn-Hansen nu er to, der står sammen om at skabe politisk stabilitet, men samtidig appellærer hr. Ninn-Hansen til hr. Poul Hartling, om dog ikke man kunne tage fat og gøre et eller andet for at sikre, at der eventuelt var et borgerligt flertal.

Jeg forstår godt, at nogle i socialdemokratiet, der er vokset meget langt væk fra arbejderbevægelsen, meget langt væk, kan sige: dette her er vi nok nødsaget til at gøre. Men rejs hjem til Århus' fællesorganisation og fortæl dem, at det er man nødsaget til! Rejs hjem og sig, hvad 1 pct. måtte betyde for de lavtlønnede! Man regner overhovedet aldrig med disse mennesker. Jo, hvis man ser, at oliearbej-

dere strejker, så bliver de værdifulde – til 30 kr. i timen. Hvis man ser, at renovationsarbejdere stopper, så bliver de værdifulde – til 27 kr. i timen, og hvis man ser nogle rengøringsarbejdere standse, så er de værdifulde – til 24,80 kr. i timen.

Ellers tænker man kun på de lavest lønnede, når man skal forklare, at de ikke må have lov til at bruge noget, at man skal holde igen; fordi man er demokrat, realpolitiker, så kan de godt betale noget mere i husleje. Ja men det går jo bare ikke. Os kan man godt skælde ud. Man kan forvandle hele dette lands arbejderbefolkning til at være kommunister, når de protesterer. Hver eneste gang vi har stillet et forslag: gør noget for at sætte beskæftigelsen i gang, så har I sagt: vi gør alt, hvad vi kan, og vi har forstand på det. Vi har 130.000 arbejdsløse i oktober måned, og I har gjort alt, hvad I kunne. I havde altid ret, vi har altid uret. Vi vil føre en anden politik. Vi vil udvide forbruget, I vil begrænse det. Dengang vi stillede forslag om huslejestop, sagde I: det bliver slet ikke så slemt. Nu kommer I med et midlertidigt huslejestop, vel at mærke i den periode, hvor lejerne ikke skal stige, så samler man det hele sammen og forlanger det i april måned i 1977. Uden for dette hus vil man kalde det for bedrag.

I kommer med et prisstopforslag, hvor I har vendt jer uafbrudt imod, at man skulle sænke disse priser, og bliver samtidig tvunget til at anerkende, at pris- og avanceloven, I selv lavede, ikke rigtig var noget værd.

Så selve spørgsmålet om strejke. Jeg forstår, at hr. Kjeld Olesen efterhånden er fascineret af, at der er folk, der tager sig selv til rette, når man hele tiden møder overgreb, men måske skulle hr. Kjeld Olesen på denne talerstol svare på, hvad man mente, da regeringens første-mand, statsministeren, forelagde forslag, der mindede om tugthusloven. Jeg rejste spørgsmålet under første behandling, men fik intet svar.

Jeg beskylder ikke hr. Kjeld Olesen for at have forstand på fagbevægelsen og faglig politik. Sådanne beskyldninger skal det højtærede medlem aldrig høre fra min mund. Det behøver man nemlig ikke. Det kan vi helt holde op med at diskutere, fordi det kendskab stammer fra periodiske møder i LOs forretningsudvalg, hvortil han ikke er valgt. Hvorfor sagde hr. Kjeld Olesen ikke noget om, at socialdemokratiet i alt fald afviste de borgerlige partiers tanker om at lave et beredskabsværn, en beredskabsplan, eller på anden måde sætte ind?